No. 2484 Zaterdag 29 Augustus 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

1880 31 AUGUSTUS 1931.

H. M. de Koningin Wilhelmina

de Landsvrouwe, de Moeder van het vaderland, blikt dezen dag terug op een leven van één en vijftig jaren, gedurende welke zij haar volk bestuurde in geluk en welvaart, te midden van verval of ondergang van omringende rijken.

DOMINE, SALVAM FAC REGINAM NOSTRAM.

HEER, ZEGEN ONZE KONINGIN.

Aan de Draagster van het Gezag.

Alle gezag komt van God.

Dit is een eeuwige wet, die gold voor duizend jaren, maar die ook thans nog geldt en gelden zal tot het einde der tijden.

In deze dagen van het koninginnefeest, gaat onze gedachte van zelf heen naar die wet, die ook voor onze tijden geldt, al is het zeker waar, dat het karakter van onze tijd een sterk gemis toont aan respect en ontzag voor de wettelijke overheid, hetzij van kerkelijken, hetzij van burgerlijken aard.

Er is inderdaad, men zou ziende blind moeten zijn en hoorende doof indien men het wilde ontkennen, sprake van een crisis van het gezag. Overal om ons heen, in geheel de wereld, zien we de dragers van het gezag in de dikwijls allermoeielijkste posities verkeeren.

Er is nu eenmaal onder de menschen een hang naar volkomen vrijheid en een zucht om los te komen van alle bindende banden. Het is een gevolg van de normale ontwikkeling van het individualiteitsbeginsel, dat tal van eeuwen gehuldigd is geworden en dat nu aan het eind van zijn vollen bloei komt en — de symptomen zijn er Goddank — zal afsterven om plaats te maken voor een ander beginsel, dat geheel het maatschappelijk gestel op nieuwe fundamenten zal zetten. Het is welhaast vanzelfsprekend, dat de mensch, die nu eenmaal in de ontwikkeling der eigen individu los van alles de hoogste triumf van zijn vrijheid ziet, op een zeker moment zich ook zal willen ontworstelen aan alle banden en machten, die hij nog ondervindt als een beperking en een belemmering. Op weg naar volstrekte vrijheid zullen de banden die het minst stevig gesnoerd zitten om het menschelijk leven, het eerst geslaakt worden, en zoo vervolgens zal in geleidelijken voortgang stuk voor stuk het terrein op macht en gezag veroverd worden, en tenslotte het recht van bestaan worden ontkend van hoogere machten en van alle gezag. Dit is de gewone weg van vrijheid, die geen perken kent en tenslotte uitloopt in volslagen bandeloosheid. Waarom zou de mensch, die het vrijheidsbeginsel huldigt niet consequent voortgaan — juist degenen, die den invloed van God en Diens gebod ontloopen, zijn gewoonlijk meer consequent dan anderen — en zich eenvoudig steeds meer en meer willen vrijmaken? Wat is dat gezag, tenzij het gegeven is door een volstrekt Opperste Macht Die boven alles verheven is en door alle redelijke menschen God genoemd wordt? Gezag kan voor dezen hoogstens een kwestie van orde zijn, van regelen en administreeren van de menschelijke belangen, maar een zedelijke macht, waaraan allen in deemoed en liefde dienen onderworpen te zijn, zullen zij er nooit in erkennen, na eenmaal alle zedelijk begrip en allen moreelen vorm overboord te hebben gegooid.

Voor katholieken — voor alle geloovigen aan God trouwens — is de positie anders. Wij zijn er in den meest beslisten zin van doordrongen dat God een gezag gesteld heeft, niet alleen een kerkelijk maar evenzeer een burgerlijk gezag, dat de menschen heeft te leiden en te besturen, dat den weg moet effenen naar het eeuwige zoowel als naar het tijdelijk geluk — waarvan de raakpunten trouwens niet zoo bijster ver uit elkaar liggen — en dat van Godswege recht heeft op onderwerping en gehoorzaamheid en respect.

Maar zou het verwonderlijk zijn dat ook de Katholieken, en vooral de jongeren onder hen, omdat deze zoo veel meer ontvankelijk zijn voor invloeden, op den langen duur iets van hun mooie, zuivere gezagsideaal hebben zien afbrokkelen — in practijk wel te verstaan, want de leer is nimmer voor welke schending ook, vatbaar — en zich niet hebben kunnen vrijhouden van invloeden van vrijgeesterij en opstandigheid en supercritiek en allerlei andere uitingen van gezagsontkenning en -ondermijning?

En de eerste stap die gezet wordt uit de richting van het eigen standpunt is de vertroebeling van het onderscheidingsvermogen, waarmee we in staat zijn om het gezag los te kunnen houden van de dragers ervan. Dit is weliswaar de eerste stap maar tevens de stap die ons het eerst van het wezen der zaak verwijdert. Zoodra we het verschil niet meer zien tusschen het absolute gezag zooals dat door God is gewild en ingesteld en degenen die geroepen zijn om dit gezag uit te oefenen met hun zwakke en feilbare menschelijke krachten, raken we de juiste verhoudingen kwijt en worden we maar al te toegangkelijk voor lichtvaardige critiek en onredelijke opstandigheid.

Toen de communicatiemiddelen van allerlei aard nog niet zoo perfect waren als tegenwoordig en het moeilijker was om bekend te geraken met de kwaliteiten en persoonlijke hebbelijkheden van gezagsdragers, was de aanleiding tot critiek op overheidspersonen nog niet zoo voor de hand liggend, doch nu de openbare vergaderingen, de dagbladen, de radio, en nog tal van andere dingen als het ware de tribunen zijn geworden waarop alle strijden worden gestreden ten aanschouwe van geheel de bevolking, nu door deze dingen allerlei bijzonderheden en laten we maar gerust erkennen, allerlei zwakheden van overigens gewoon menschelijken aard, die in de personen van de dragers van het gezag zijn op te merken, in den kortst mogelijken tijd aan iedereen worden bekend gemaakt, is het niet zoo verwonderlijk dat diezelfde „iedereen" direct met een oordeel klaar is en, om de boven reeds aangestipte redenen, persoon en gezag maar door elkaar mengelt en beide eenvoudig verwerpt of althans vertrouwen ontzegd.

De mensch is nu eenmaal geneigd om te idealiseeren. Het vorstelijk gezag, het priesterlijk gezag etc. wordt gekend volgens het door God gestelde ideaal en als dan in de praktijk blijkt — en zooals gezegd blijkt tegenwoordig door allerlei omstandigheden zoo iets vlugger dan vroeger — dat de overheden de priesters etc. dit Goddelijk ideaal niet geheel benaderen en er zelfs dikwijls in de verste verte geen gelijkenis mee vertoonen, omdat zij nu eenmaal ook niet zijn kunnen ontkomen aan de schending van de menschelijke krachten door de erfzonde, die weliswaar door het doopsel is vergeven doch niet plotseling weggenomen, dan zijn de kortzichtigen en oppervlakkigen dadelijk bereid om met het badwater het kind maar weg te gooien, d.w.z., het gezag te ontkennen omdat de gezagsdrager nu juist niet de meest ideale vertegenwoordiger van zijn type is.

Het is ongetwijfeld mogelijk, dat in 'n verworden tijd, als de onze zonder twijfel is, het ideeële gezag volkomen in de knel raakt en verstikt wordt door de kleinmenschelijke wijzen waarop het wordt uitgeoefend, waardoor dus degenen, die het ideaal niet wenschen los te laten, meer redenen dan ooit hebben voor critiek en aanmerkingen dus ook meer kans om te slippen naar een andere uiterste zijde. Doch hoe dit ook zijn moge, het is niet waarschijnlijk, dat de uitoefening van het gezag in deze dagen op minder waardige en wenschelijke wijze plaats heeft dan vroeger, het komt vermoedelijk door de snellere communicatiemogelijkheden van tegenwoordig, dat wij den menschelijken kant vlugger en beter opmerken.

Het is inderdaad beklagenswaardig dat steeds meer opgemerkt wordt hoe, vooral onder het jongere geslacht, het respect en de eerbied voor het gezag ondermijnd worden, maar waar 't voor een groot deel het gevolg is van een onevenwichtigheid door gewijzigde uiterlijke omstandigheden, die nog niet is uitgebalanceerd, zal dit verschijnsel zich ook voor een niet gering deel zelf corrigeeren en herstellen, al ontheft dat dan ook niet van den plicht om waakzaam te blijven en alle pogingen in het werk te stellen om het innerlijke conflict tusschen ideaal en werkelijkheid ook ten oppzichte van het gezag, waaraan de jongeren ten prooi zijn gevallen, te helpen oplossen.

Ook hier kan het van nut zijn de inzichten te verhelderen en te wijzen op de juiste onderscheidingen, opdat verwarringen worden voorkomen en de eerbied en de liefde voor het gezag en de dragers ervan zullen grooter worden en tot werkelijken wasdom komen.

De Nieuwe Brug-verordening.

Aan de Koloniale Raad is door Z. E. de Gouverneur aangeboden een Verordening houdende bepalingen betreffende den toegang tot en den overgang van de brug „Koningin Emma der Nederlanden" te Willemstad.

Het ontwerp luidt:

De GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is bepalingen vast te stellen betreffende den toegang tot en den overgang van de brug „Koningin Emma der Nederlanden" te Willemstad;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

De toegang tot en de overgang van de brug „Koningin Emma der Nederlanden" te Willemstad is verboden zonder voorafgaande betaling van een door den Havenmeester vast te stellen en algemeen bekend te maken tarief aan de bij de opgangen der brug aanwezige door den Havenmeester aangestelde bruggewachters, dan wel zonder voorafgaand vertoon aan deze bruggewachters van door den Havenmeester uitgereikte kaarten.

Artikel 2.

Overtreding van het bepaalde bij artikel 1 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Onverminderd het bepaalde bij het voorgaande lid zijn de in artikel 1 genoemde bruggewachters en het personeel van den Haven- en Loodsdienst bevoegd, overtreders van het bepaalde bij artikel 1 met hunne rij- en voertuigen en vervoermiddelen, den toegang tot of den overgang van de brug te weigeren, alsmede hen met deze rij- en voertuigen en vervoermiddelen van de brug te verwijderen, desnoods met behulp van den sterken arm.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden als overtredingen beschouwd.

Artikel 3.

Met het toezicht op de naleving der bepalingen van deze verordening en het opsporen van de feiten, daarbij strafbaar gesteld, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao met de aldaar gemaakte onderscheidingen aangewezen ambtenaren, belast de Havenmeester, het personeel van den Haven- en Loodsdienst, alsmede de in artikel 1 genoemde bruggewachters.

Artikel 4.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Aan het ontwerp was toegevoegd bijgaande memorie van toelichting:

Zooals reeds eerder door het Bestuur aan Uwen Raad kenbaar gemaakt, is het, tengevolge van de groote uitgaven voor de overname en belangrijke reparatie der brug, voorloopig noodig daartegenover inkomsten te stellen.

Wenschelijk wordt het geacht gedurende dezen tijdelijken toestand hiervoor een regeling te treffen.

Geenszins ligt het in de bedoeling een hooger tarief vast te stellen dan nu wordt gevraagd.

Aangezien de Havenmeester uit den aard der zaak de meest aangewezen ambtenaar is voor het toezicht op de brug, worden ook de bevoegdheden betreffende de brug, n deze verordening verleend, in diens handen gelegd.

Willemstad, den 14den Augustus, 1931

De Gouverneur van Curaçao,
VAN SLOBBE.

FEUILLETON.

Nadruk verboden.

BELLADONNA.

Oorspronkelijk verhaal door

D. STRATER.

II.

De weinige familieleden, welke hij nog bezat, bestonden hoofdzakelijk uit 'n zuster en 'n paar verre bloedverwanten, die niet in Holland woonachtig waren.

Zijn zuster was namelijk jaren geleden tegen den wil harer ouders in het huwelijk getreden met een musicus, die niets bezat dan 'n ontegenzeggelijk groot talent, dat echter, gelijk meer voorkomt, in eigen land niet naar waarde geschat werd. Toen nu 'n jaar na hun huwelijk een dochtertje ter wereld kwam, en hiermede de zorgen van de familie Vermeer — want zoo heette de musicus — aanmerkelijk toenamen, besloot deze zijn fortuin in Amerika te gaan beproeven. Daar, in het land van den almachtigen dollar, op welks gulden poorten een in eigen land teleurgestelde, in tegenstelling met Dante's hel, een: „Treedt binnen, o gij, die hoopt!" waant gegrift te zien, daar in Amerika hoopte hij zich 'n beter, met zijn eerzucht strookend bestaan te scheppen.

Karsten had het meisje, Anny, zelf onder den doop gehouden en was dus peetoom van het kind, waaraan hij al spoedig al de liefde van zijn warm voelend hart had verpand. Het laat zich begrijpen, dat hij als man van ondervinding zich hevig verzette tegen het plan van z'n zwager om zich in Amerika te gaan vestigen Maar welke redenen hij ook aanvoerde om Vermeer tot andere gedachten te brengen, het mocht niet baten! Ten slotte kwam het tusschen den kunstenaar en Karsten tot hooge woorden, die weldra in een hevigen twist ontaardden, welke tot een volledige breuk tusschen hen beiden leidde.

Dit alles speelde zich 'n twintig jaren geleden af. Maar nooit nadien had Karsten iets van zijn zwager vernomen.

Met de overige familieleden, die hem in veel verderen graad verwant waren, hield Karsten geen conversatie, zoodat deze vrijwel tot zijn vriend en de huishouder beperkt bleef.

Maar bij al zijn goede hoedanigheden bezat hij één gebrek, en wel, dat hij een groot liefhebber was van lekker eten en drinken. Tot zijn verontschuldiging moge gezegd, dat de voortreffelijke kookkunst van juffrouw Stibbe hieraan niet vreemd was, en dit gebrek door de produkten van hare vindingrijkheid eer aangewakkerd dan verbeterd werd.

Dien bewusten middag nu, dat wij juffrouw Stibbe in haar keuken aantroffen, had zij haar ouden roem weer gehandhaafd en bevond Karsten, die zijn maaltijden op z'n eigen kamer placht te gebruiken, zich in de allerbeste stemming.

Hij was reeds aan het dessert gekomen, en zou de kroon op alles zetten door 'n paar heerlijke late Montagne-perziken te gaan gebruiken.

Die perziken, welke hij zelf in zijn vruchtentuin kweekte, maakten niet weinig zijn trots uit. Niemand in heel het stadje, die zulke prachtige perziken teelde als hij! En de laatste twee, die nu vóór hem op de fruitschaal lagen, overtroffen alle vorige in grootte en kleur.

Naar gewoonte koos hij dan ook met kennersblik de fraaiste van de beide perziken uit en deed een flinken hap in de donkerroode vrucht. Maar nauwelijks had hij ze verorberd of 'n vreeselijke, folterende pijn, die z'n ingewanden scheen te verscheuren, maakte zich van hem meester. Hij beproefde nog zich op te richten en om hulp te roepen, maar tevergeefs. Nog eenige oogenblikken, en hij verloor het bewustzijn. Zijn maag scheen het doodend gif, dat zij opgenomen had, met geweld te willen teruggeven. De oogen sperden zich wijd open. Een duivelsche greins, huiveringwekkend om aan te zien, kwam op zijn gelaat. Nog een geweldige stuiptrekking.... en Karsten was dood!

III.

Agent Braam was 'n man van herculische gestalte en lichaamskracht, die reeds eenige dienstjaren achter den rug had. Algemeen had hij den roep, niet voor 'n klein gerucht vervaard te zijn. Maar toen hij dien namiddag, na de wanhopige juffrouw Stibbe met geweld in zijn armen vastgehouden te hebben, haar gevolgd was naar de kamer, van den heer Karsten en de deur opendeed, deinste hij verschrikt achteruit.

Zulk een vreeselijke uitdrukking als het gelaat van Karsten vertoonde, had hij nog nooit waargenomen.

Hij vermande zich echter weldra, ging naar den achterover in zijn stoel liggenden grijsaard en voelde hem de pols.... die had opgehouden te slaan!

— Mijnheer heeft bepaald 'n beroerte gehad — sprak hij tot de huishoudster, die hem bevend van angst gevolgd was — maar toch heb ik nog nooit zoo iets vreeselijks gezien. Hebt u dokter van Kleef al gehaald?

— Ik heb er in den eersten schrik heelemaal niet aan gedacht — stamelde juffrouw Stibbe. Maar ik ga hem dadelijk opbellen.

— Doet u dat, juffrouw, dan wacht ik wel zoolang totdat hij komt, hernam Braam.

Nadat de huishoudster vertrokken was ging de agent de kamer eens nauwkeurig opnemen. Karsten was blijkbaar aan het dessert, na het nuttigen van den eersten perzik, gestorven. De andere lag nog onaangeroerd op de fruitschaal. Nergens in het vertrek was 'n spoor van wanorde te bemerken. Alleen scheen de overledene in z'n doodstrijd het tafellaken te hebben willen vastgrijpen, want voor de plaats waar hij lag, was het geheel verfrommeld. Maar verder was de kamer in de volmaakste orde.

Een beroerte! mompelde de agent aan het eind van z'n kort onderzoek — jammer voor den man, hij was 'n best mensch! Maar dat komt nu van al dat lekker eten en drinken!....

Een oogenblik later trad dokter van Kleef haastig het vertrek binnen, op den voet gevolgd door de huishoudster.

— Steek het licht aan! beval hij.

In 'n oogwenk was de kamer, die reeds in het halfduister lag, hel verlicht.

De dokter naderde nu het lijk. Reeds aanstonds troffen hem de stuipachtige grijns, die op het gelaat van den doode lag, en de onnatuurlijke wijd opengesperde oogpupillen. Hij voelde den doode even den pols en wierp toen een blik op de tafel, waar het dessert stond.

(Wordt vervolgd.)

Ingezonden stukken.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Mr. de Redacteur.

Beleefd verzoek ik U bij deze een plaatsje in uw veelgelezen blad.

Met verontwaardiging, mag ik wel zeggen, heb ik kennis genomen van een ingezonden stuk van den Heer Jacobo A. Hernandez in uw blad van 22 Augustus.

Die verontwaardiging gaat in de eerste plaats uit naar U Mr. de Redacteur, vanwege de opname van dergelijke nonsens in uw overigens hoogstaand blad.

Maar op de tweede plaats ging die verontwaardiging uit naar den schrijver van genoemd artikel.

Wat voor een belang heeft dergelijk geschrijf? Als ik tenminste het ingezonden stuk zoo nog betitelen mag.

Een antwoord op uw naschrift in het blad van 1 Aug. is het allerminst.

Een paedagogische uiteenzetting van de karakterfouten nog minder.

De Hr. Hernandez zegt wel, dat het zijn bedoeling is, door wrijving licht te krijgen; maar evenmin als alle hout timmerhout is, krijgt men niet door elke wrijving licht, en het materiaal waar de Hr. Hernandez mee wil wrijven, is al allerminst geschikt om licht te maken.

De verwarring van karakterfouten, karakterafwijkingen en de oorsprong daarvan is in genoemd stuk wel ter top gevoerd. Bovendien wordt die ongare en daardoor niet te verteeren wetenschap opgedischt, met een aplomb, als van iemand die doorkneed is, in de zeer moeilijke wetenschap der paedagogie. Luister; de Hr. H. schrijft: „Om een duidelijk beeld hiervan te kunnen krijgen, moet men werken volgen van BOWET, PHLISTER, CLAPAREDE, SCHNEIDER, FREUD en de opstellen van JOHN A. EYMERS....”

Het heeft wel wat den toon van den vóór in den tempel staande Fariseer, die ook ging uitstallen, dat hij zooveel maal in de week vastte en zooveel aalmoezen gaf.

Alleen dit verschil is er, dat de Fariseer nog gedaan had, waarop hij pochte, maar de Hr. H. zeker geen der werken gelezen heeft, die hij voor de lezers opsomt.

Bovendien hebben verschillende dier genoemde schrijvers nog een zeer disputabele waarde in de wetenschap der paedagogie.

„Schoenmaker blijf bij je leest”. Laat de Hr. Hernandez als douane ambtenaar desnoods schrijven over het belastingwezen, maar zich niet bemoeien met een wetenschap, waarvan hij de voorportalen nog niet betreden kan.

Ik hoop Mr. de Redacteur en vele collega's met mij, dat wij in het vervolg, in uw blad van dergelijke nonsens verschoond moge blijven.

Met de meeste hoogachting

een Onderwijzer.

Naschrift van de Redactie.

Wat betreft de opname van genoemd stuk, waartegen de schrijver te keer gaat, willen we dit zeggen; *Veel weten, is veel vergeven.*

We achten de schrijver van bovenstaand stuk ontwikkeld genoeg, om te kunnen begrijpen, dat er omstandigheden kunnen zijn, die voor een redactie weigering van ingezonden stukken moeilijk kunnen maken.

Geachte Redactie,

Het zij ondergeteekende vergund Uwe aandacht te vestigen op een onjuistheid in de mededeeling betreffende A. K. voorkomend in Uwe editie van den 14en Augustus waarin zijn naam ten onrechte voorkomt als behoorende tot de commissie, welke zich tot A. K. gewend heeft om te eischen dat deze zijn excuses in de pers zou aanbieden.

Niet ondergeteekende, doch de Heer A. J. Maal Jr. behoorde tot deze commissie, reden waarom hij U langs dezen weg beleefd verzoekt hieraan publiciteit te geven.

U bij voorbaat dankend voor de afgestane plaatsruimte verblijft ondergeteekende met de meeste Hoogachting,

Uw dw. dr.

P. Maal.

BERICHTEN.

Ongeval met de Trujillo.

Toen Zaterdagmiddag het S.S. Trujillo van de Red. D. Line op weg van Aruba naar Curaçao, in het gezicht van ons eiland kwam, hoorden de passagiers plotseling een harden slag, waarna het schip een draai maakte en met den stroom meevoer. De schroef was gebroken en het schip hulpeloos.

Aanstonds werd per radio hulp gevraagd, die zoowel op Curaçao als op Aruba ontvangen werd. Van Curaçao werd aanstonds de sleepboot *Neptunus* gestuurd, maar ook de Pan American Petroleum San Company van Nicolas op Aruba stuurde hulp. Deze laatste boot bracht de *Trujillo* naar het dok van genoemde companie, waar de schade hersteld werd. Door de Red. D. Line werd nu aanstonds met de K. N. S. M. onderhandeld, met het gevolg, dat het S.S. Libertador, wat Zondagsmorgen hier aankomt de passagiers overnam. Toevallig hadden juist beide schepen, zeer veel passage, maar met wat goeden wil kwamen toch allen behouden en goed Zondagmorgen half tien op Curacao aan.

Overstrooming in China.

Volgens de Kabelberichten hebben in de omgeving van Hankow ernstige overstroomingen plaats gehad. Volgens berichten aan de United Perss stierven de menschen als muizen, aan typhus, disenterie, malaria en cholera.

Een internationale hulp expeditie is naar de plaats des onheils vertrokken.

Cabinetscrisis in Engeland.

In Engeland is een cabinetscrisis uitgebroken, die men zeer ernstig acht, daar de partijen niet tot overeenstemming schijnen te kunnen komen omtrent de herstelmaatregelen in den economischen toestand. Mac Donald heeft een nationaal kabinet gevormd, waarin 4 Labours, 4 conservatieven en 2 liberalen.

De padvinders op Koninginnedag.

Deze jongensclub stelt zich voor, dien dag in de morgenuren, voor het paleis van den Gouverneur, een demonstratie te houden, die tevens dienen zal als propaganda voor de Vereeniging *het Roode Kruis.* De demonstratie zal bestaan in een redding van drenkelingen, onder leiding van den Hr. Rietkerk.

Verders zullen ze den geheelen dag roode kruis oefeningen houden, als eerste hulp bij ongelukken, transport van gewonden enz.

't Kan een interessante dag worden voor de jongens en het beste succes zij den Heer Rietberg toegewenscht.

Nederland - Curacao.

Het eeuwfeest in 1934.

Zooals reeds eenige weken geleden werd vermeld, zal het in 1934 drie honderd jaar geleden zijn dat de band werd gelegd tusschen Nederland en Curaçao. De hier gevestigde groep van het Alg. Ned. Verbond heeft het voornemen in samenwerking met de afdeeling Curaçao van de vereeniging „Oost en West” dat feit te herdenken, o.a. door het uitgeven van een gedenkboek. Het bestuur van eerstgenoemde groep heeft daartoe steun en medewerking ingeroepen van het hoofdbestuur van het Alg. Ned. Verbond. Naar aanleiding daarvan heeft genoemd hoofdbestuur besloten, om, in samenwerking met het hoofdbestuur der vereeniging „Oost en West” een commissie in het leven te roepen, welke tot taak zal hebben het feit ook hier in Nederland te herdenken, en waar noodig de in Curaçao te vormen commissie bij te staan.

Naar we verder vernemen, hebben alle bladen in Holland dit voornemen van dezen groep van het A.N.V. met de meeste symphathie begroet en bestaat er in het Moederland een groot enthousiasme om deze herdenking te doen slagen.

Slechte tijden Voor de Olie.

De Amerikaansche dochtermaatschappij der Koninklijke Shell-groep, de Shell Union Oil Corp. heeft in het tweede kwartaal van dit jaar een verlies geleden van $ 11.056.000 tegen een verlies van $ 9.903.472 in het eerste kwartaal.

De Standard Oil & Co. of New-Yersey heeft een onveranderd kwartaals-dividend van 25 dollarcents aangekondigd.

De Standard Oil of Indiana heeft het dividend daarentegen van 50 tot 25 dollarcents per kwartaal moeten verlagen.

De „Atlas” in de Vaart op Suriname.

Zooals onze lezers reeds weten is de Atlas in de vaart op Suriname opgenomen.

We lezen nu daarover in de Surinaamsche *Nieuwe Stem.*

Om de 3 weken vaart het schip van Curaçao naar Paramaribo en doet eenige tusschenliggende havens aan. De Atlas zal gewoonlijk varen tusschen twee booten van de Surinamelijn in en bij voldoende lading doet die ook Nickerie aan.

Daar er vermoed wordt, dat de Atlas in de vaart gebracht is om de Aluminumline concurrentie aan te doen met de snelle verbinding Paramaribo-Curaçao, vroegen wij den Agent of dit wel de bedoeling is en eveneens of het ook in de bedoeling ligt ons Gouvernement concurrentie aan te doen met de vaart op Nickerie en Demerara, hetgeen steilig werd ontkend.

Voor groente en vleeschvervoer is de Atlas niet toegerust. Er ontbreekt een koelkamer. De reis naar Curaçao duurt normaal 8 dagen, terwijl de snelverbinding ongeveer 4 dagen duurt.

„Als er b.v. in de Coppename of Saramacca eene voldoende hoeveelheid paalhout voor Curaçao of tusschen liggende havens te vervoeren is, haalt dan de Atlas daar de lading af?”

„Als de kosten van het schip voor dat vervoer gedekt worden, gaan we er zeker naar toe”, antwoordde ons de agent.

De heer Kwast verzocht ons uitdrukkelijk te vermelden, dat deze kustvaart geen concurrentie bedoelt met de snelverbinding noch met ons Gouvernement, doch eene aanvulling van den dienst van de Suriname lijn is.

De broodprijs.

Naar aanleiding van een ingezonden stuk in „La Union” (we meenen van den Hr. Davelaar) hebben wij in ons blad van 18 Juli, iets geschreven over de broodprijs, en daarin gewezen op het feit, dat terwijl de meelprijs daalde met 33- en 25%, de prijs van het brood nog maar even hoog bleef.

Later is hier en daar het brood wel in prijs gezakt, maar in waarde ook. (Minder gewicht of minder kwaliteit.)

Uit een dezer dagen verschenen rapport blijkt echter, dat men om een oordeel te vormen over den prijs, waarvoor goed brood kan worden geleverd niet alleen heeft rekening te houden met hetgeen het meel vroeger kostte en de noteering van thans.

Op verzoek van den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid hadden prof. H. Kaag te Tilburg en prof. Dr. N. J. Polak te Rotterdam zich bereid verklaard Z.Exc. van advies te dienen omtrent de vraag, door welke oorzaken en in welke maten de kleinhandelprijzen van tal van verbruiksartikelen de groothandelsprijzen van die artikelen of van de grondstoffen tot vervaardiging daarvan bij daling niet of niet voldoende volgen.

Het eerste deel van dit rapport is thans verschenen en heeft betrekking op de broodprijzen.

De conclusie der beide hoogleeraren is deze, dat de zoo alom verspreide meening, dat de daling van den grondstofsprijs niet in voldoende mate in den broodprijs tot uitdrukking is gekomen in het algemeen *onjuist* is bevonden.

Die meening, zeggen de heeren, berust op een *gezichtsbedrog*, voorts op *het veronachtzamen* van de niet in het oog vallende fluctuaties van de prijzen van bijproducten en bijkomende grondstoffen.

Uitvoerig wordt het meer of minder gelijkmatige prijsverloop van bloem en brood voor verschillende steden nagegaan.

Aan het rapport zijn uitvoerige staten en graphische voorstellingen toegevoegd.

Uit de door het Centraal bureau voor statistiek gepubliceerde cijfers, vindt men b.v. dat van Januari 1927 tot December 1930, de daling van de tarwe 62% bedraagt, terwijl de daling van brood 22% is.

Op het eerste gezicht schijnt dus de prijsdaling van brood verre bij tarwe achter te blijven. Maar, zeggen de samenstellers van het rapport, dit verschijnsel blijkt bij nadere beschouwing op gezichtsbedrog te berusten.

Om dit aan te toonen, volgt een opgave van den globalen samenhang tusschen tarwe, blom- en broodprijzen.

We zullen deze staat maar niet overdrukken.

Maar er blijkt duidelijk uit: dat reeds de absolute prijsdaling van de tarwe veel sterker indruk maakt dan de overeenkomstige prijsvermindering van het brood.

Als de tarwe daalt van f 18 op f 5, daalt het index-cijfer voor brood van 100 op niet lager dan 57.

Voorts, wat de daling procentsgewijze betreft, dat als de tarweprijs daalt, de daling voor dit product „*ontstellend snel*” toeneemt, terwijl bij brood die toename „*slechts zeer geleidelijk*” is.

Als de tarweprijs daalt van f 18 op f 15 is dit een daling van 5.6%, maar de broodprijs daalt van 3.3%. De tarwe is dus 1.7 maal zooveel gedaald als het brood.

Maar als de tarweprijs daalt van f 6, op f 5. (dus ook met één gulden) worden de cijfers geheel anders. Dan is de tarweprijs gedaald met 20%, maar de brood prijs daalt slechts met 5.8%, De procentgewijze daling van de tarwe is dus niet meer 1.7 maal die van het brood, maar al 3 maal.

„Uit het bovenstaande blijkt dus wel voor welk gezichtsbedrog men zich bij de waarneming van de fluctuaties der prijzen heeft te hoeden.”

Men kan dus niet zeggen: de prijs van het meel is met zooveel procent gedaald en de broodprijs moet evenredig naar beneden.

Voor economen, die dit boekje verder willen bestudeeren, deelen we mede dat het boekje verkrijgbaar is bij de afdeeling Handel en Nijverheid van het Departement van Arbeid, Handel en Nijverheid Bezuidenhoutscheweg, 30 's Gravenhage. Prijs 1.—.

Bond van Veehouders.

Donderdag 20 Augustus j.l. had opnieuw eene bijeenkomst plaats van veehouders, zoowel uit het tweede als uit het derde district, hiertoe uitgenoodigd door den gouvernementsveearts, de Heer F. H. Sardeman.

Doel van deze bijeenkomst was te komen tot oprichting van een bond van veehouders en indien mogelijk tot de verkiezing van een definitief bestuur.

Aanwezig waren, behalve de heer Sardeman, de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, de beide heeren Districtmeesters en de Heer Mr. Gronemeyer, de volgende plantagehouders: de heeren A. G. Statius Muller, H. van der Linde Schotborgh, H. Jacobs, J. J. Joubert, J. G. Sprockel, Dr. W. P. Maal, C. N. Neuman Pietersz, J. K. Jonkhout, M. P. Gorsira Azn, C. C. Perret Gentil, terwijl de heer T. K. Kemper, landbouwkundige uit Suriname door zijn aanwezigheid blijk gaf van zijn belangstelling.

Eerstgenoemde heette de aanwezigen welkom en zeide verheugd te zijn verscheidene veehouders te zien, die niet op de vroegere plaats gehad hebbende bijeenkomsten ten huize van de heeren Districtmeester waren geweest, hij verzocht verder den heer Statius Muller de leiding van deze bijeenkomst op zich te willen nemen, aan welk verzoek door dezen bereid willig werd voldaan. De leider memoreerde de oprichting van de vroegere Landbouw en Veeteeltvereeniging, voor welke vereeniging de toenmalige Gouverneur De Jong van Beek en Donk veel belangstelling getoond heeft. Zijn opvolgers toonden helaas niet dezelfde belangstelling, zoodat de vereeniging verliep. De moeilijke omstandigheden, waarin de Landbouw en veeteelt momenteel verkeeren, maakt aaneensluiting van de plantagehouders noodzakelijk, teneinde aan de moeilijkheden, waar elk hunner voor staat, gezamenlijk het hoofd te kunnen bieden.

Op de rondvraag van den heer Statius Muller of alle aanwezigen de wenschelijkheid inzagen van aaneensluiting, werd door allen bevestigend geantwoord, zoodat de vereeniging als opgericht mag worden beschouwd.

Aan de orde kwam nu de verkiezing van een definitief bestuur, na eenige gedachtenwisseling hierover werd deze verkiezing uitgesteld tot de eerste vergadering van den bond en werd op voorstel van den leider der bijeenkomst de heer Sardeman uitgenoodigd de statuten samen te stellen, hetgeen gemakkelijk zou kunnen gebeuren aan de hand van die der vroeger bestaande landbouw- en veeteeltvereenigingen, en hierbij, zoo noodig eenige heeren uit te noodigen daarbij van advies te dienen. Aan dit verzoek werd door den heer Sardeman voldaan.

Zoodra deze gereed zijn, zullen de leden opnieuw worden opgeroepen teneinde na verkregen machtiging de goedkeuring van den Gouverneur op de statuten te verkrijgen.

Het is zeer te wenschen dat alle plantagehouders het belang van een aaneensluiting in zullen zien en zich zoo spoedig mogelijk als lid der vereeniging opgeven, hetgeen kan gebeuren bij de districtmeesters en bij den gouvernementsveearts.

Nadat nog eenige discussie over verschillende onderwerpen gevoerd was, dankte de heer Statius Muller de aanwezigen voor hunne opkomst en sloot deze de bijeenkomst.

Het Voetbaltornooi-

CARACAS	—	ASIENTO
1		1
CURAÇAO	—	CARACAS
2		0
CARACAS	—	CURAÇAO
1		0

Zaterdag de 15den dezer omstreeks 4.30 p.m., een roezige, woelige drukte op 't Jubileum Sportpark, ten einde deze zoo lang verwachte wedstrijd te zien tusschen UNION Kampioen van Caracas en ASIENTO kampioen van Curaçao.

Het officieel gedeelte in de tribune vulde zich met allerlei autoriteiten: groote mannen uit de sportwereld en de Curacaosche pers.

Op de tribune merkten we nog op: de Consul Generaal van Venezuela, Commandant van H. M. Banckert, Kaptein Ravelli, Voorzitter C. B. L. O. Directeur van de C.P.I.M en nog vele figuren van beteekenis.

De St. Cecilia Band luisterde het spel op en onder het Venezolaansch Volkslied stelde de Heer Schlag Secretaris van de C. V. B. het elftal van Caracas vóór en daarna op dezelfde wijze Asiento onder het Wilhelmus.

De opgooi was hoffelijk en minzaam. Scheidsrechter Borking die zeer slecht voldeed, blies voor 't begin. Na eenige schermutselingen was de eerste aanval voor Caracas. Over het algemeen werd er schort-passing gespeeld door de Caraquenjers, terwijl Asiento steeds en openspel gaf. Het spel was erg onsympathiek en onprettig, daar bij de Asiento spelers er eenpaar waren die een beetje te woest speelden en er was zelfs een bij die zich te onsportief heeft gedragen om tegen de Caraquenjers te willen vechten. Door deze handeling van de spelers moest Asiento de dupe worden van het uitjouwende publiek.

Einde kwam in met gelijk spel 1-1.

CURAÇAO — CARACAS. 2—0. Zondag 16, had de „Internationale wedsrijd plaats tusschen het Curaçaosche elftal en een van Caracas. Op de tribune was het aanmerkelijk veel voller dan Zaterdag. Om 4.30 p.m. weerklonk het WILHELMUS en die schoone lied kondigde de komst van Zijne Excellentie de Gouverneur aan. Vergezeld door den Heer Schlag verschenen de Caraquenjers onder het Venezolaansche Volkslied en later onze Curaçaosche voetballers onder het Nederlandsche Volkslied. Om 4.30 volgde de aftrap door Z. E. de Gouverneur en het spel ving aan onder leiding van de scheidsrechter Hagendijk die zeer goed voldeed.

Na eenige schermutselingen midden op het veld, was de eerste aanval door het Curaçaosche elftal waarin MEERENS een pracht schot loste van verren afstand, dat naast ging. Over het algemeen speelden beide ploegen schort-passing, slechts nu en dan verplaatsen de middenspelers het spel naar een andere vleugel.

Caracas deed een gevaarlijke aanval, zoodat LAMPER zich met de zaken moest bemoeien. Maar dan ging Curaçao weer fullspeed in de richting van SUARES die goed gesteund werd door COTCICO.

Een fijne doorbraak van de linker vleugel van Curaçao KLINK, werd besloten met een voorzet van KLINK, en MICHAEL was het die het eerste doelpunt voor Curaçao wist te maken.

De rust kwam in met de stand 1—0.

Na 10 minuten rusten begon de tweede helft met spanning van beide kanten en we kregen direct een mooi doch verwoed spel, van veel sneller tempo, de CASTRO ondernam een ren en kon met een mooien boog voorzetten. SUAREZ stopte den bal: er kwam verwarring in de gelederen: voor het doel van Caracas, ontstond een doelworsteling en MICHEL maakte goed gebruik van de complicatie, schoot in het net: zoodoende werd de stand gebracht op 2—0.

Toen de scheidsrechter voor het einde blies was de stand 2—0, zoodat den zilveren beker uitgeloofd door de C. B. L. O. aan het elftal van Curaçao werd uitgereikt.

CARACAS - CURAÇAO. 1—0.

(vriendschappelijk)

Woensdag een vriendschappelijke wedstrijd tusschen dezelfde ploegen. Na 10 minuten spelen wist LEO MARQUEZ aan zijn partij een punt te geven en werd de stand gebracht op 1—0. Onmiddelijk daarna kregen wij een leelijk spel te zien en het spelpeil daalde, daar de Venezuelanen overgingen tot het leveren van een DEFENSIEF spel. Caracas werd onmiddelijk omsingeld door de Curaçaonaars en talrijke kansen kregen de Curaçaosche spelers, maar konden geen doelpunten maken daar al de elf spelers van Caracas vlak voor hun doel speelden en alleen verdedigen. Door een free-kick schoot de CASTRO tegen de hand van MARQUEZ die in strijd met de spelregels te dicht bij den bal stond, waarvoor de scheidsrechter penalty blies. Maduro (captain) schoot opzettelijk langs en gaf zoo de overwinning CADEAU aan onze gasten.

De uitblinkers van dien avond waren bij de Caraquenjers, MARQUES, COTCHICO, RUSSO, FUPPER en ANDREU. Bij de onzen MEERENS, SINTIAGO, MICHAEL, R. MADURO, ANTOINE en LAMPER die de beste was.

Door de Venezolaansche Consul werden cadeau gegeven twee horloges voor de spelers die het eerste doelpunt hebben gemaakt in de laatste wedstrijden, dus MICHAEL en MARQUES.

Jacobo A. Hernandez.

Reporter.

Treub †.

De laatste weken ontvingen we het doodsbericht van de laatste der drie groote gebroeders, de drie Heeren Treub, waarvan de een als planten kundige, de andere als geneesheer en de laatste als Staatsman, hun vaderland zeer groote diensten hebben bewezen.

De staatsman Treub heeft de beide anderen overleefd en ofschoon niet van onze beginselen, verdient de persoon toch hier te worden vermeld. In een zeldzaam bewogen en afwisselend leven, dat meer van een film weg heeft met telkens wisselende beelden, dan van een doelbewust, geleidelijk opklimmen op den maatschappelijken ladder, heeft deze werkzame figuur en onvermoeide geest in allerlei mogelijk denkbare functies een rol in ons nationaal maatschappelijk leven gespeeld. Want buiten de nationale grenzen, uitgezonderd dan Indie, trad Treub weinig of niet op den voorgrond.

Wij zien hem in zijn jonge jaren als raadslid en wethouder baanbrekend werk doen in de Amsterdamsche gemeentepolitiek, waar hij nieuwe richtlijnen aangaf voor alle gemeentebesturen in ons land. Maar niet lang kan hij hier rust vinden en dan werpt hij zich op de zuivere wetenschap en aanvaard een hoogleeraarambt in de staatshuishoudkunde aan de Amsterdamsch universiteit. En onmiddelijk is hij ook hier weer de geweldige. Zijn colleges trekken de aandacht door zijn scherpe, onmeedoogende critiek op het doctrinaire marxisme en in dit wetenschappelijk leven van de hoofdstad speelt Treub weer de eerste viool. Zijn bekend werk „Het wijsgeerig-economisch stelsel van Karl Marx", waarin hij aan het wetenschappelijk socialisme zeer ernstige vragen heeft gesteld, die nooit afdoende zijn beantwoord, verschijnt in dezen tijd.

Maar ook de toga verveelt hem spoedig en hij verlaat de academie voor het parlement om van de staathuishoudkunde over te gaan in de staatsinrichting. Assen, altijd een vrijzinnig-democratisch bolwerk, brengt Treub in de Kamer en hij neemt ook hier weer direct een leidende positie in. Maar zijn onafhankelijke en wispelturige geest doet hem in 1913 de politiek vaarwel zeggen. Maar enkele maanden later treedt hij op, tot groote verbazing van alle politieke partijen als minister van Handel in het extra-parlementaire kabinet Cort van der Linde. De oorlog breekt uit en wat hij dan heel alleen in enkele dagen presteert, grenst aan het ongelooflijke. Hij valt als minister, meer ten gevolge van zijn wispelturigheid in zijn privaat leven dan om zijn politiek. Maar na enkele maanden, als deze roes weer is uitgevierd, komt hij weer in het kabinet alsof er niets gebeurd is. Krijgt hoog loopende ruzie met zijn collega Posthuma en als deze een uitvoerconsent geeft voor kaas, draagt Treub als minister van Financiën aan zijn douane-ambtenaren op, om de door minister Posthuma vrijgegeven kaas niet te doen uitvoeren. Toch blijft hij in het kabinet tot het einde toe. Gaat dan weer in de politiek, maar richt een nieuwe partij op, de economische Bond. Maar ook dit verveelt hem na enkele jaren en hij brengt een fusie tot stand van enkele liberaal-vrijzinnige partijen in den Vrijheidsbond. Maar kort daarop laat hij ook de Vrijheidsbond in den steek en trekt zich uit de practische politiek terug. Hij gaat zich nu specialiseeren op het Indische bedrijfsleven. Wordt de leider van de Indische werknemers, geeft hier onmiddellijk weer het tempo aan voor het economische optreden. Na enkele jaren treedt hij ook terug en terwijl hij ondanks zijn 70 jaren, die wel zijn gestalte sterk gebogen hebben, maar zijn geest frisch hielden overweegt, waarop hij zich nu weer zal werpen, maakt de dood plotseling aan dit alles een einde en zet een rustpunt in dit leven, dat Treub zelf nooit zou hebben gevonden.

Wie bij de opsomming van dit zoo veel bewogen leven zou meenen, dat Treub in alles aan de oppervlakte gebleven is, miskent zijn helder oordeel zijn groote scherpzinnigheid en schier onuitputtelijke werkkracht. Treub was overal direct in en dan greep hij diep in de kwestie en haalde er uit wat er uit te halen was. In dit opzicht was hij eenvoudig geniaal.

Maar deze genialiteit had bij dezen man ook haar groote schaduwzijden, want het ligt voor de hand, dat deze herhaalde wisseling van werkkring ook invloed op zijn politieke denkrichting had. En in dit opzicht had Treub zoo goed als geen enkele rem, door zijn totale onverschilligheid voor uiterlijke schijn of voor wat de menschen van hem zegden. Zeker deze eigenschap kan iets moois, iets heldhaftigs met zich meebrengen, vooral in de opvatting, zooals Thomas a Kempis ons deze deugd schildert. Maar als ze voortspruit uit een zekere onverschilligheid, welke bij geniale geesten wel eens meer voorkomt, dan is ze niet zonder bedenking. Zelfs als minister trok Treub er zich niets van aan, of zijn waardigheid als minister zijn privé leven wel kon dekken. En het liep toen zelfs zoo hoog, dat de Kamer hem zijn „consilium abeundi", een wenk om als minister heen te gaan, moest geven, waarover Treub toen wel in hooge mate verontwaardigd was. Typeerend voor 's mans mentaliteit in dit opzicht was zijn weinig fraaie interruptie bij de behandeling van de zedelijkheidswetten van minister Regout. Toen deze kath. bewindsman in een schitterende rede den plicht van de overheid verdedigde om hier in te grijpen, riep Treub met zijn bijtende, krakerige stem plotseling op een sarcastische toon: Zou het niet beter zijn, dat U een wet tegen de hypocrasie maakte". Ook op politiek gebied wisselde hij herhaaldelijk van richting en had dan maling aan alle oude plunje.

Hij begon als uiterst radicaal, met groote socialistische neigingen. Daarna komt hij met een werk, waarin de sociaal-democratie scherp bestreden wordt. Hij is dan de meer bezadigde democraat en sluit zich dan ook bij de vrijz.-democraten aan. Maar in de jaren 1910 is deze partij hem al reeds al te radicaal en te democratisch en treedt hij uit de politiek.

Als minister eenige maanden later, staat hij reeds lijnrecht tegenover zijn vroegere partijgenooten.

Daarna richt hij den conservatieven Economischen Bond op, om kort daarna den nog meer conservatieven Vrijheidsbond te stichten. Deze verlaat hij weer spoedig, omdat de politiek van den heer Dresselhuys hem nog te vooruitstrevend is. Hij komt dan in het meest conservatieve vaarwater en steunt de politiek van den Indischen ondernemersraad. Treedt daarna op voor de nationaal jongeren en houdt redevoeringen met Fascistische tendenzen.

Zoo kon het gebeuren, dat deze man, ondanks het feit, dat hij driemaal gehuwd geweest was en bijna alle partijen gediend, vereenzaamd stierf en zijn overlijden door enkele vrienden werd bekend gemaakt en zijn begrafenis geregeld werd. Dit is wel de grootste tragiek geweest van dit geweldige leven. Met Treub is heengegaan een der politieke coryphaeën, waaraan onze tegenwoordige staatkunde zoo arm schijnt te zijn geworden.

Al was hij geen Schaepman of een Kuyper en ook niet een figuur als Lohman, ook tengevolge van zijn wisselende inzichten, al deed hij wellicht in genialiteit weinig voor hen onder, toch zal zijn naam onder de groote mannen der Nederlandsche politiek in de jaren na tachtig genoemd, blijven. Schaepman, Kuyper, Lohman, Bos, Talma, Borgesius, Dresselhuis, Van Houten en Treub. Het parlementaire bosch wordt wel gedund, door de groote en sterke eiken waar den een na den ander bezwijkt, en waarbij het schijnt, dat hun plaats ledig blijft, ondanks het feit, dat de jongeren van tegenwoordig veel meer dan vroeger, zich zelf op den voorgrond brengen en zich zelf het brevet van meer bekwaamheid en beter inzicht toereiken.

Bekendmaking.

Hierbij wordt bekend gemaakt dat met ingang van 1 September a.s. de taksen naar de Vereenigde Staten van Noord Amerika, Alaska, Canada, Mexico, New Foundland en St. Pierre Miquelon als volgt worden verlaagd:

Gewone telegrammen met 11 cent per woord.
Uitgestelde telegrammen met 5.1/2 cent per woord.
Nachttelegrammen met 3.1/2 cent per woord.
Weekeindtelegrammen met 2.1/2 cent per woord.
Nieuwe tarievenlijsten zullen op 15 September worden verstrekt.

De Directeur van 's Lands Radio en Telefoondienst,
D. Molenkamp.

Consul van Haïti.

Met het SS. Baarn vertrok deze week de Heer Ernesto C. Martijn. Consul van Haiti. Gedurende diens afwezigheid zal het Consulaat worden waargenomen door den Heer Jose M. F. Martijn.

Regen.

Dinsdag werden we verrast door een mooie regen. De regenmeter van het St Thomas college wees dien dag 24 m. m. Ook in de beneden districten heeft het, enkele plaatsen uitgezonderd goed geregend. De regenmeter op Barber wees 30 m. m.

In de bovendistricten heeft men alleen aan de Zuidkust wat regen gehad.

Commandant v. d. Donker.

Naar de Holl. mail meldt, zal de luit. t. z. 1e. kl. W. v. d. Dönker, thans commandant van H. Ms. Arend, bij den marinestaf worden werkzaam gesteld.

Officieele berichten.

Aan de Telefoniste bij den Lands Telefoondienst alhier Anastacia Jansen, is, op haar verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den torenwachter te Boca Spelonk op Bonaire Vesuvius Adoptie is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den Rector van de Anglikaansche Kerk op Saba, F. E. Prior, is, wegens andere redenen dan ziekte, vier weken vrijstelling van dienst verleend, met vergunning zich naar het buitenland te begeven.

Aan Francisco Semeleer en Silberio Semeleer, respectievelijk vuurtorenwachter en hulpvuurtorenwachter op den vuurtoren aan de Noordwestpunt van Aruba, is ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Feestcommissie ter viering van den verjaardag van H. M. Koningin Wilhelmina maakt het navolgende bekend:

De opgave voor de behendigheidswedstrijden bij den Heer E. Salas, Administratie van Financien staat nog open tot 29 Augustus 4 uur n.m.

De wedstrijd voor wielrijders bestaat uit ringsteken.

Die voor motorrijwielen bestaat uit vlagrapen en zal als een „Knock out" wedstrijd beschouwd worden.

Die voor motorrijtuigen is een snelheidswedstrijd met hindernissen.

De resultaten van elke rit zullen op een bord bekend worden gemaakt. Als prijzen verschillende gebruiks en luxe voorwerpen beschikbaar.

De demonstratie wedstrijden zullen bestaan uit een polowedstrijd tusschen twee zeventallen samengesteld uit leden van de sportclub „Asiento"; een wedstrijd in „golfrijden" achter motorbooten en een reddingsdemonstratie te houden door de Padvinders als propaganda voor „Het Roode Kruis."

De Athletiekdemonstratie in de pauze van voetbalwedstrijd zal gehouden worden door het Korps Mariniers.

De voetbalwedstrijd zal gespeeld worden door: drie elftallen, Curacaoenaars, Hollanders en Surinamers; voor 31 Aug. a. s. zullen Cur. en Holl. tegen elkaar spelen en het winnende elftal zal tegen Suriname op 31 Aug. in het veld komen. Als prijs is een fraaie zilveren beker beschikbaar.

De opgave voor deelname aan de schietwetstrijden is eveneens nog opengesteld tot 29 Augustus a.s. 4 uur n.m., bij A. G. Hendrikse, Emmastad en G. P. Jansen, Gouvernents-Secretarie. Als prijzen zijn fraaie medalles beschikbaar gesteld door het Vrijwilligerskorps.

Revolutie in Portugal.

Kabelberichten van den 26sten maken melding van een militaire revolutie in Portugal.

Voor de hoeveelste maal?

Koninginnefeest op het Apostolaat.

Van verre vertelden reeds de kleurige lichten de gezellige stemming in de zeemansclub, waar gisterenavond het koninginnefeest gevierd werd.

Z. E. de Gouverneur was verhinderd de avond bij te wonen, maar had kapitein Ravelli afgevaardigd; ook merkten wij verschillende andere autoriteiten op zoowel geestelijk als wereldlijke, die allen getuigden van hun belangstelling. De muziek- en zangvereenigingen Excelsior en Orfeon hielden er een echt prettige stemming in, terwijl verschillende dames in Hollandsch costums een fleurig aanzicht gaven, en naar we hopen veel hebben bijgedragen voor de baten van het Apostolaat.

Het was een gezellige avond, die naar we hopen veel zal hebben meegewerkt tot de sympathie voor het nuttige en noodzakelijke werk van het Apostolaat der Zee.

Koloniale Raad.

Zitting op Dinsdag, den 1sten September 1931, des avonds te 8 uur.
TE BEHANDELEN ONDERWERP:
Ingekomen stukken.
Willemstad, den 28sten Augustus 1931
De Griffier van den Raad,
BOOMGAART.

Het Conflict tusschen het Vatikaan en het Fasisme.

Lang hebben de berichten gezwegen over het conflict. Begin deze week melden echter de telegrammen, dat de onderhandelingen weder heropend waren en de Kabel van Maandag meldde reeds dat er eer. overeenkomst gesloten was.

De overeenkomst schijnt tot stand gekomen te zijn, op deze basis, dat de Actio Catolico blijft bestaan, maar niet nationaal, doch diocesaan georganiseerd.

Consulaatswezen.

Bij Kon. besluit is de heer P. L. Maal benoemd tot vice-consul der Nederlanden te Cartagena (Colombia) buiten bezwaar van 's lands schatkist. Het ressort van het vice-consulaat strekt zich uit over het departement Bolivar. Aan de heer Maal moet in de Engelsche taal worden gescheven.

TE KOOP.

1 piano	*f 100.*
1 buffet	*„ 75.*
4 rieten stoelen	*„ 15.*
1 uitschuiftafel	*„ 15.*
1 houten ledikant	*„ 5.*
1 veldbed	*„ 5.*
1 ijzer ledikant	*„ 10.*
1 gr. kleerkast, spiegel, stoel tafeltje en mat le zamen	*„ 27 50*

en diversen alles in goede staat
Nieuwindtstraat 19.

BEKENDMAKING.

De Koloniaal-Ontvanger op Curaçao brengt hierbij ter kennis van de belastingbetalers, dat de termijnen van indiening van bezwaarschriften tegen en het aanvragen van ontheffing op aanslagen in de GEBRUIKSBELASTING, door een drukfout op de uitgereikte aanslagbiljetten abusievelijk zijn vermeld. Ingevolge het bepaalde bij P. B. 1928 No. 75 zijn die termijnen:

a. voor het indienen van bezwaarsshriften TWEE MAANDEN na de dagteekening van het aanslagbiljet, en

b. voor het aanvragen van ontheffing DRIE MAANDEN na afloop van het belastingjaar.

Curaçao, den 27sten Augustus 1931.
1-2 MUSSENDEN

PROGRAMMA

der feestelijkheden ter gelegenheid van den verjaardag van HARE MAJESTEIT KONINGIN

WILHELMINA

op 31 Augustus 1931.

7 uur v.m.		Reveille.
7,30	v.m.	Aubade met muziek van St. Cecilia in het Fort Amsterdam.
8,30	v.m.	Militaire marsch met muziek door de stad.
9 -- 12	v.m.	Behendigheidwedstrijden op het Damplein, Voor fietsen 9 -- 10 uur. Voor automobielen en motorrijwielen 9 -- 12 uur.
10 -- 11	v.m.	Demonstratie wedstrijden in de St. Annabaai tegenover het Gouvernementsplein.
4 -- 6	n. m.	Voetbalwedstrijd op het terrein Mundo Nobo opgeluisterd door muziek van Scherpenheuvel (Toegang vrij behalve de Tribune)
6 uur	n. m.	Uitdeeling der prijzen van alle wedstrijden op het voetbalveld op Mundo Nobo. In de pauze Athlethiek demonstratie.
8 -- 9	n. m.	Muziek op het Brionplein en Gouvernementsplein door Sta. Cecilia en Scherpenheuvel.
9,30	n. m.	Colonne geweer door het korps Mariniers op het Gouvernementsplein.
9 uur	n. m.	Vuurwerk. Taptoe na afloop van het vuurwerk

Zondag 30 Augustus 1931.

8 -- 12	v. m.	Schietwedstrijd op geweer en pistool op den nieuwen schietbaan op het Rif bij de van Eyck van Voorthuyzenbrug.

DE FEESTCOMMISSIE.

Waarschuwing.

Alvorens relaties aan te knoopen met zekeren Harold W. Phillips te Baltimore (Maryland, V. S. A.), dan wel met organsaties waarvan hij deel uitmaakt, wordt een ieder in zijn eigen belang aangeraden eerst inlichtingen in te winnen bij de afdeeling Recherche ter Politiehoofdwacht te Willemstad.

Willemstad, Curaçao, 12 Augustus 1931

De Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie,
M. v. Dijk.

3—3

„Apostolaat der Zee"

Geef U op bij:
Van Eeden, Loods, of
Pater Dellaert.

Steun het „Apostolaat der Zee."